

ГИМНАЗИЈАЛЦ

ЛИСТ УЧЕНИКА И ПРОФЕСОРА ГИМНАЗИЈЕ
САВА ШУМАНОВИЋ У ШИДУ

Шид • Фебруар - 2008 • Година IV • број 11.

У СУСПРЕТ ПРОЛЕЋУ...

(Онима који хоће да чују)

Поштовани и драги ученици, читаоци "Гимназијалца"!

На почетку смо још једног полуодишта, правимо још један корак на тешком и узбудљивом путу који се зове живот, још један корак до ваше зрелости, самосталности, могућности да будете своји људи. Да са звањем и дипломом у рукама не зависите ни од кога до од своје воље, стручности, свога рада којег ће те успешније обављати уколико будете више знали. Свакодневно се ми, ваши професори узбуђујемо због незаинтересованости многих од вас кад је у питању учење, настава, ваш однос према раду. Свесни смо чињенице да није лако испуњавати школске обавезе али верујте нам да та мука иtekako вреди, да ће вам се кад тад исплатити. Верујте нам не зато што смо ваши професори; верујте зато што смо старији, искуснији, прошли кроз школе, научили се књига (а оне су мудрост и знање); на крају, верујте нам зато што вам искрено желимо добро, што смо одабрали позив који подразумева истинску љубав, ослонац и подршку за младог човека на његовом путу до успеха. Колико ће ваш успех неизмерно радовати вашу породицу, једним својим делом ће радовати и нас, ваше учитеље јер уграђујемо по зрнцу себе у сваког свог ученика.

Знамо, пролази живот, пролази младост - ви нећете никад више имати шеснаест, седамнаест, осамнаест година па се стога препуштате лудостима које те године подразумевају. Забаву често предпостављате школским обавезама. У реду, и то разумемо, али - у тим годинама се непоновљиво одлучује и о својој судбини, о свом будућем позиву и животу. Распоредите правилно време на забаву и на озбиљан рад и то ће онда бити прави пут до успеха. Није лако, али се може! Све се може само треба хтети, имати циљ! Бесциљно баујати кроз живот, проводити сате и дане у доколици, значи понизити своје родитеље, хулити на Бога јер су нам они и он дали тај драгоцен живот за само једну употребу. Највише због вас самих, искористите тај поклон на најбољи могући начин!

Нека вас пролеће које долази не завара, опије и успава! Као што то чини са природом, нека и у вама пробуди животворне снаге и сокове који подстичу на раст, бујање, сваку корисну и позитивну активност.

За редакцију "Гимназијалца"
Вера Радивојков, проф.

КОНКУРСИ • КОНКУРСИ • КОНКУРСИ • КОНКУРСИ

Традиција и култура су корени нације, темељи за њен успешан развој и будућност. Свест о томе сваком човеку испуњава дух; даје му осећај припадности једној великој породици којој су припадали и његови преци, осећај поноса што су те традицијске и културне вредности веће, осећај самосвети о себи као људском бићу које што више вреднује себе, више поштује и друге.

Због тих и таквих сазнања и осећања и ове је школске године Наставничко веће Гимназије "Сава Шумановић", а на предлог Стручног већа професора српског језика и књижевности наградило књигама ученике који су учествовали на конкурсима; литерарном, на тему "Слово о Сави" поводом Дана св. Саве и за најлепши ћирилични рукопис а у оквиру шире друштвене акције на нивоу Србије под називом "Чувајмо ћирилицу". У овом броју "Гимназијалца" штампамо радове награђених ученика, како бисте и ви, поштовани читаоци, имали увид у квалитет њиховог рада и исправност одлуке жирија.

I награда за литерарни рад - Софија Пантић, уч. I-1

II награда за литерарни рад - Дражен Лукић, II-4

III награда за литерарни рад - Тијана Гњидић, I-1

I награда за најлепши рукопис - Бојана Дујковић, уч. IV-3

II награда за најлепши рукопис - Наташа Гутић, уч. I-1

III награда за најлепши рукопис - Љиљана Чемерлић, уч. II-4

"СЛОВО О САВИ"

Од најранијег детињства у мом животу је присутан Свети Сава. Најранија сећања која су везана уз његово име су сећања на породично славље - рођендан моје баке 27. јануара, којој је дан рођења донео и име - Савка. Како сам расла, Св. Саву сам повезивала са даном када смо мој брат и ја са другом баком одлазили у цркву, рецитовали стихове и бивали награђени слаткишима којима смо се радовали као и сва друга деца.

Поласком у школу почињем да схватам да је Свети Сава нешто пуно више од слаткиша у цркви и бакиног рођендана. Прво сазнање које ме је у том узрасту фасцинирало било је да је Свети Сава у ствари принц Растић Немањић (значи принчеви не живе само у бајкама, они заиста постоје!!!!). Потом сазнајем да је напустио живот на двору и посветио се монашком животу (за девојчицу од 9 или 10 година овај податак пре личи на нешто што се дешава само у бајкама и не у стварном животу). У школи учим Химну Светом Сави и учествујем у школским приредбама које школа сваке године приређује у част Светог Саве - школске славе и није ми баш најјасније како то школа може да обележава славу, зар то није везано искључиво за породицу?!

У мојој жељи да схватим значај ове личности пуно ми је помогао стриц мага оца, мој деда Марко, који је свештеник и један од ретких православаца који је докторирао у Ватикану. Његове приче о овом светитељу нису биле окренуте првенствено томе како се принц Растић одрекао богатства и пролазне славе овога света, као и угађања телу ради љубави према Богу, него и ради љубави према ближњима. Он ми је причао о томе да је Свети Сава био утемељивач српске цркве, обновитељ монаштва, први српски Архиепископ, који је тачно уредио делокруг рада Цркве и државе. Почетак просвете у Средњем веку везан је за рад Светог Саве. Он је и први српски писац чија дела познајемо (Житије Светог Симеона). Од деда Марка сам сазнала да је Свети Сава био први који је писао на два језика онога доба, на "вишем" - црквеном и "нижем" - народном језику. Од

тада па кроз дуги низ векова тачно се знало за сваку врсту текста којим се језиком пише. О верским темама смело се писати само језиком достојним општења са Богом, а о животној свакодневици народним језиком.

Сазнала сам и да је Свети Сава био оснивач првих болница у нашој држави (у манастиру Хиландар и манастиру Студеница). У његовим рукописима налазе се упутства за уређење болница и забране надрилекарства. Такође сам сазнала и да је он почетком 13. века обназио Законоправила чиме Србија добија кодекс чврстог правног поретка и постаје правна држава.

Оно што је на мене оставило изузетан утисак то је што ми је деда Марко причао како Свети Сава ужива велики углед не само код Срба и других припадника Православне цркве, него и код припадника Католичке цркве и припадника мухамеданске вере. То ми је био још један доказ да сви људи овога света пре свега цене Човека и праве вредности које су у свим народима и свим културама исте.

И само набрајање свих ствари којима се овај човек и светитељ бавио било је довољно да у мени изазове бескрајно дивљење и поштовање. Такође, навело ме на размишљање о томе колико је и раније, а чини ми се поготово у данашње време мало људи који су спремни да се одрекну свог комфорта зарад неког вишег циља. Чини ми се да живим у времену када је неприкосновени владар у свету Новац, коме се сви клањају, заборављају при том на неке основне вредности људске цивилизације - истину, правду, љубав, доброту...

Читajuћи касније неке текстове о Светом Сави, наишаља сам на једну реченицу коју је написао наш Академик Матија Бећковић: "Прича о Светом Сави је најдужа прича коју прича српски народ, а та прича не стари нити се умара и све што причамо само су њена поглавља". Надам се да ће ову причу наставити да причају и наша деца и деца наше додајући јој поглавља достојна овог великана и светитеља.

Софija Пантић

КОНКУРСИ • КОНКУРСИ • КОНКУРСИ • КОНКУРСИ

Луковић Јулија Љ.

Свети Сава

Же уједи тајко жако у дубоки жаној мири
Же кнезији вишњеског свештеника шакасију?
"Већ је прахко шављено, и када се поје хвата,
Сваки осум, халуђери ожар ћеши шешма ђаша.
Свештеници им душа хоће, а одијала скаде ноге,
Жимнуло је може шело, уморни су може ноге -
Али је жртвска рођа и онај која се ногаси вади,
Да посветим животом роду, очијубим и слободи.

"СЛОВО О САВИ"

Тражиш светлост,
Чувару душе српске...
Јер прошлопшћу смо гоњени,
Клетвама обесхрабрени...

Даруј нам мудрост,
Даруј нам мир,
Као брат браћи својој што је дао.
Не остави нас...

Мисли су нам тешке,
И речи и дела.
Распршени су нам снови:
Готово нас нема...

Чувај нас, светитељу, као и до сада,
Јер наде су наше, велике и
Некад нам бејаху једино благо.
Вечна су дела твоја,
Као што је вечно име твоје.

Дражен Лукић, II-4

Апелеје је био исцрњен дившији пирисот пурса, а
када је лепшији љубашараш запасио у дрвеној дашчији
кроз отворено врато је дошао овојаш пирис јорђевана
или шановнији дах црвенкасто пругалоја ћира.

Гавриш Симеоновић Луковић

Белог шајкачија

О ћондреди учња и походјану чујим
Саша ви будије да су жељем дејца свога
хепогућица и јојушче љуби, а с ћондреди учња
- љуби је шо вача у шајкачију шајкачу!

"СЛОВО О САВИ"

Нико ни слутио није,
нит' она ватра што плајтуца,
нит' онај лахор ветра што Земљу мије,
да ће на свет доћи дете,
које посебну благодет у себи крије.

И чу се плач по трећи пут
у двору Стефана Немање,
али овај је казивао нешто више,
и зрачио као оно дуго очекивано
Сунце после кише.

Залуља се колевка нежно и танано,
у којој мали Растиш мирно спи,
нешто је говорило да ће се пробудити и оно поспано
и да ће се по Земљи просути светлост бела као крин.

И како године лете
као и птица своме јату
Растиш више није оно, тако мало дете,
и већ зна свога срца тежње.

То не беше сиљно злато, нит' круна и престо,
потајно је знао да му ту није место,
нешто мање му је пружало срећу,
хтeo се посветити потпуно Богу, као пчеле своме цвећу.

И као што Сунце припада плавом небу,
и сјајне звезде тмурној, хладној ноћи,
његово срце, и његов сан су само њему
и ка њима он хтеде потајно поби.

Тако се тајно у сиљу ноћи упутио ка сну свом,
ка манастиру, једином извору његовог живота
ту може пронаћи онај прави мир, спокој
једини је ту записана његовог животног клавира нота.

И покућа на манастирска врата,
која сплавају као клада у тој подмуклој ноћи,
она су узлазак у прави пут,
које је крија његова животна мапа,
којима је једном морао доћи.

Отвори их чудан старијац упитног погледа,
и угледа младог Растиш к'о нерасцеталу ружу,
свестан његове чврсте одлучности,
он му ту свету мисију преда,
јер је то једини храна за његову душу.

Он се замонаши и доби име Сава,
загрли мантију црну, к'о свитање Сунчеве руке,
и сад је света његова глава,
светлија него да је носио царску круну.

У њему нису становале мане,
доброта увек изнова још више у њему плане,
стизао је свуда, лепоту његове душе сваком кане,
није марио за себе, није бројао дане.

Знао је вукове претворити у јагњад,
голубу даровати још већа криза,
болесног излечити и отклонити му тај силен јад,
и људе нахранити да не осећају глад.

И онда закуца и тај час,
час кад су лабудови запевали,
помиљаваће га анђели, и он оде у рај,
одакле његово срце и даље за нас куца,
а његове очи надгледају сваки крај.

И одједном нема га више,
али у нама заувек живи,
оно дете које није хтело славу,
јер други дух у њему дише,
оно дете чија се дела у нашим срцима граде.

Тијана Гњидић, I-1

ПОВОДИ • ПОВОДИ • ПОВОДИ • ПОВОДИ • ПОВОДИ

СЕЂАЊЕ НА ЖРТВЕ ХОЛОКАУСТА

Холокауст је термин који се користи за геноцид који је над Јеврејима у Европи спроводио немачки вођа Адолф Хитлер између 1939. и 1945. године. Реч холокоуст први је за геноцид над Јеврејима употребио сабор протестантских пркава тадашње западне Немачке.

У јануару 1933. године Хитлерова, Национал-социјалистичка партија преузела је власт са циљем стварања "расно чисте" нације, коју би чинила "раса господара". Свако ко се није уклапао у ту визију, био је елиминисан: хендикепирани, хомосексуалци и "расни уљези" - црнци, Роми, Словени и посебно Јевреји. Ради затварања политичких противника и "асоцијалних", основани су логори, којима су брутално управљали Schutzstaffel (SS) елитне нацистичке паравојне јединице. Јеврејске трговинске радње су бојкотоване. Државна служба је очишћена од Јевреја.

Нимбершки "расни закони" из 1935. године Јевреје су лишили држављанства и забрањили им да склапају бракове са Немцима. Током "кристалне ноћи" (Kristallnacht), 1938. године више од 90 Јевреја је убијено, 20.000 одведено у логоре, а 7.000 њихових радњија је уништено.

Немачко освајање Пољске 1939. године довело је 1,5 милион пољских Јевреја под нацистичку контролу. Затварани су у изолиране делове града, гета. Највећи је био у Варшави. Између 1940. и 1942. године глад и болест су однеле 300.000 живота.

Када су Немци ушли у Совјетски Савез у јуну 1941. године, одреди смрти су дејствовали иза напредујућих трупа. Побијено је око милион руских Јевреја. У јулу 1941. године Хитлер је одобрио тзв. Коначно решење јеврејског питања. У Пољској су изграђени логори смрти опремљени гасним коморама. Од пролећа 1942. године Јевреји су возовима одвођени у логоре смрти. "Коначно решење" се заснивало на тајности и прећутном пристанку немачких савезника. У децембру 1942. када су докази о геноциду стигли на Запад, Савезници су осудили нацистичке ратне злочине, али су мало учинили да спрече покољ.

Јевреји који су могли, побегли су. Они који су остали незаробљени крили су свој идентитет или се сакривали. Оружани отпор је био скоро немогућ, мада је у априлу 1943. године неколико стотина младих Јевреја у Варшавском гету узвратило задивљујућим чином отпора.

Појединци су пружали отпор антихидовским мерама илегално спашавајући поједине Жидове, за што је симбол постао Oskar Schindler.

Највећи концентрациони логор је био Аушвиц. Он је највеће место мучеништва и разарања на свету. Налазио се у јужној Пољској, западно од Кракова. Име је добио по оближњем селу Освенћим. Овај логор је симбол холокауста, геноцида и терора, симбол непоштовања људских права, симбол расизма, и нетолеранције. Име логора подсећа на најнегативније људске односе. Оно је синоним за деградацију цивилизације и културе.

Комплекс се састојао од три главна логора Аушвиц I, је био административни центар, Аушвиц II (Биркенау) је служио за истребљивање и Аушвиц III је представљао радни камп. Прва два се налазе на листи

светске баштине од 1979. године. Постојало је још око 40 помоћних кампова.

Из целе Европе у овај логор је транспортовано 4 милиона људи, од којих су 90% били Јевреји. Међу страдалима је и 23.000 Рома и око 150.000 Пољака, 15.000 совјетских војника, 25.000 Чеха, Француза, Југословена. Године, 1944. депортовано је у Аушвиц 437.000 мађарских Јевреја, где је већина умрла.

Део депортованих, најчешће жене, деца и старији, при доласку у логоре је одмах убијен, део је привремено остављан на животу као робовска радна снага, део је умирао од исхране, а остали су касније убијени. У прво време жртве, уколико их нису стрељали на стотине и хиљаде убијани су помоћу издувних плинова камиона у вожњи: педесетак заробљеника би било набијено у херметички затворен простор у који је била спојена издувна цев, тако да би се сви погушили. Већина жртава је убијена у гасним коморама користећи гас циклон B. Помоћу тог гаса крвници из СС-а организовали су "рационално" масовно убијање у железничким вагонима или у просторијама камуфлираним као купатила са тушевима. То је омогућавало да се преварене жртве саме сваку па су им тако одузете одећа и разне ситнице које су имали са собом. Након смрти, пре бацања у пећи за спаљивање, чупани су им златни зуби и сечена им је коса. Од зубних протеза, накита и прстења добијено је 17 тона злата. Од косе су прављени теписи. Други разлоги смрти су били систематско изгладњавање, присилан рад, недостатак медицинске неге, појединачна погубљења и медицински експерименти.

Командант Аушвица био је Рудолф Хес. У њему радио и злогласни Јосеф Менгеле, нацистички лекар. Стекао је надимак "анђео смрти" због окрутних експеримената на људима. Вршио је стерилизацију мушкарца и жена, како се не би стварала "нечиста раса". Радио је и у другим логорима. Био је задужен и за организацију логора. Заједно са Адолфом Ајхманом отерао је у гасне коморе преко 800.000 људи.

Холокауст је иза себе оставило трајне последице. Рачуна се да је у њему убијено 5 до 6 милиона Жидова, односно трећина Жидова који су пре рата живели у свету. Демографска слика у Европи се битно променила, поготово у Источној и Средњој Европи, где су жидовске заједнице престале постојати. Највећи део преживелих је одлучио да емигрирају у САД и у Палестину, где је створена жидовска национална држава Израел.

Роми су друга група која је била објект геноцида. Број њихових жртава тешко је проценити. Износе се бројке 220.000 и 800.000 страдалих.

Са свим другим групама које су систематски истребљиване, број жртава холокауста обично се процењује на 9 до 11 милиона.

Холокауст је представљао велики шок за тадашњу западну цивилизацију. Многи су се тешко мирили с тиме да је убијање са таквом бештутношћу могуће у 20. веку, као и са чињеницом да су у сврху тог пројекта коришћена најмодернија достигнућа науке.

Одговорност за холокауст се углавном приписује ограниченим броју људи, најчешће самом Хитлеру и

ПОВОДИ • ПОВОДИ • ПОВОДИ • ПОВОДИ • ПОВОДИ

СЕЂАЊЕ НА ЖРТВЕ ХОЛОКАУСТА

уском кругу његових присташа и специфичном сплету околности, за које је мало вероватно да ће се икада поновити.

Дан сећања на холокауст се обележава 27. јануара, на дан када је ослобођен Аушвиц.

* * *

Најлакше би било, да то би било најлакше, остати на историјским чињеницама.

Шта ми чинимо да се та историја више никад не понови? Јел' довољан само један дан, само 27. јануара мислити на жртве, па се оне више неће поновити?

Гледајући данашњу ситуацију у свету то није довољно.

Колики су ратови вођени кроз историју? Колики се данас воде? Неки само што нису започели.

Зашто?

Због територије?

Због новца?

Због људске глупости?

"Желим да будем шампион у клизању и писац. Желим да моја слика буде у свим новинама. Можда ћу постати филмска звезда. Желим да будем другачија од других девојчица. Желим да будем модерна жена. Да путујем. Желим да студирам језике, језике и историју.

"Желим да радим све. Желим да живим" мисли су Ане Франк, најпознатије жртве холокауста.

Колико младих и данас има те исте жеље? Исте снове?

Можда мало другачије, али ипак свако од нас нешто жели!?

Хоћemo ли у томе успети?

Зависи првенствено од нас, али и од тога да ли ће нам моћници овога света то допустити. Њихове шаке су стиснуте. Мисле да у тим шакама држе живот. Нек погледају још једном у њих! Оне су празне! Стоје и обраћају нам се, али нису још схватили да их је живот напустио. Бојим се да ће бити прекасно кад то схвате.

Широм света непрекидно се чине зверства у име расизма и нетолеранције. Замислите да млади могу чути сведочења очевидаца злочина према човечанству. Да ли би то променило? Да ли би то могло променити свет?

Холокауст је опомена човечанству о томе куда мржња води. Није ствар у томе да се опрости или заборави. Ствар је у томе да се научи победити предрасуде, нетолеранцију, верску и националну нетрпељивост и патње које оне узрокују!

"Ко заборавља злочин постаје његов саучесник!"

Мaja Ђурчић IV-2

Славујевић Никола - Ранош из Шида (стоји у средини)
(заробљеници у немачким логорима у II св. рату)

ОТВОРЕНА ВРата ЕВРОПЕ • ОТВОРЕНА ВРата ЕВРОПЕ

ТО МОЖЕМО

Некада нам се чини да су неке ствари немогуће, да су нам амбиције превелике, да за наше жеље, не постоје реалне основе, али не мора увек бити тако. Јелена Јошић, ученица четвртог разреда, посетила је места која није никад ни помислила да хоће, упознала важне политичаре, о којима је слушала у телевизијским програмима.

Наиме, маја 2007. године Јелена се на иницијативу професорице немачког језика, Иванке Иконић-Драгојловић, пријеучила екипи гимназије која је учествовала на тродневној симулацији рада Европског Парламента, Европског Савета и Комисије. На симулацији је присуствовало 160 ученика разних средњих школа, а услов за одлазак је било знање енглеског и немачког језика, те одличан успех. Симулација је одржана у Новом Саду, а на њој је присуствовала и Дорис Пак, шеф делегације Европског Парламента. Дорис је одабрала шесторо ученика који су као награду за учествовање у овом догађају добили путовање у Брисел, престоницу Европске Уније. Јелена Јошић је била једна од шесторо изабраних, које је предводила Драгана Јовановић, професорица немачког језика из Панчева. Путовање су организовали и финансирали ОЕБС и Европска комисија. Међутим путовање је више пута одлагано, па кад су се наде да ће се оно стварно десити угасиле, уследио је позив.

Јелена је 20. 11. 2007. године кренула у Брисел. Путовање у страну земљу, са странцима, које види други пут у

животу, посјета институцијама, упознавање са званичницима Европске Уније, нијели то као сан?

Петодневна посјета Бриселу, састојала се из два дела: први је био радни, а други туристички. Када су стигли у Брисел, на аеродрому су их дочекали и одвезли до хотела у којем су боравили, а после су имали слободно веће за шетњу Бриселом и одмор, јер сутрадан их је чекао велики дан.

Среда је био најзахтевнији дан, уколико се било шта у овој авантури може звати захтевним, наиме од 09,00 до 17,00 трајали су састанци углавном са људима задуженим за Балкан и нашу земљу. Прво су посетили зграду Европске комисије где су се сусрели са Сергијем Варвароусијем, који је задужен за односе са јавношћу из дирекције за проширење Европске Уније. Он је у разговору исказао жељу за пријеучење Србије Европској Унији, јер би то био успех и за једну и за другу страну. По њему у карти ЕУ-а недостају земље западног Балкана.

После петнаестоминутног разговора, екипа српских средњошколаца заједно са нашом Јеленом, кренула је на састанак са господијом Цизелом Гаутел-Робинсон. Она има водећу улогу у односима са јавношћу, Европске комисије за проширење. Она је поручила младима да је на њима да изађу из кутије, тргну се из равнодушности, јер могу да мењају свет око себе, јер постоје могућности, само их треба пронаћи. Да није све како се сервира у медијима, да довољно упорни могу да буду успешни. После овог пријатног разговора екипа је кренула у обиласак зграде Европског парламента вођени стажистом, Александром Томанићем. Она их је довела до шефа делегације Европског парламента, женом која је заслужна за ово путовање Дорис Пак. Дорис Пак поручује

младима да делују на локалном нивоу, и исказују жељу да се Србија интегрише и то радом, успехом и залагањем за боље сутра. То залагање, она сматра није нужно политичке природе. Дорис је потенцирала идеју да је Европска унија једна породица у којој су сви народи једнаки.

После ручка по плану су обишли зграду Европске комисије, у којој су погледали презентацију Словенаца, Лука Соја. За Јелену најзанимљивији пројекат који је финансирала Европска комисија је "Бродић Цира", који је прави показатељ да је потребно имати идеју, јаку и довољно добру, а све остало, ако мањка, може се средити. Најзначајнија личност коју су срели овог дана био је Оли Рен, разговор са њим био је краћи, и пријатнији, није се дотицаша озбиљнијих тема.

Следећи дан, четвртак био је углавном туристички. Велика срећа је била, јер је иначе за Брисел изненађујуће у ово доба године, сунчано време. Овог дана су упознали и друго лице Брисела. Посетили су најкарактеристичније за овај град, Атомијум, Мини Европу, бројна вештачка језера, музеје... У петак су посетили стару трговачку луку Атверпен, у којој су остали скоро цео последњи дан.

У суботу су кренули кући пуни утисака о свом путовању. "За мене је изненађујући фактор био превелик, још нисам свесна да сам ја та која је била изабрана пре неколико месеци, и да сам стварно отпутовала, и сусрела се са важним званичницима. Не бих могла ни да изаберем да ли ми је био бољи део пута упознавање административне или туристичке слике Брисела, све је једнако лепо и још увек нестварно у мојој свести", Тако Јелена коментарише своје авантуру, путовање и боравак у Бриселу.

НАША ИНТЕРЕСОВАЊА

НАША ИНТЕРЕСОВАЊА

ШКОЛСКИ ПАРЛАМЕНТ

Парламент ученика састављен је и ове школске године. За председника парламента изабрана је Снежана Ђурић, а за потпредседника Петар Видовић. Њих двоје је присуствовало састанку школских парламената Војводине. На састанку је присуствовао и председник Уније војвођанских ученичких парламената, Иван Јурић. Разговарало се о реализацији заједничких пројекта превенције насиља у школама, који би требало да се спроводи на територији Војводине. Заседање је било у покрајинском парламенту, уз одобрење председника Скупштине Војводине, Бојана Костреша. "Проблем насиља у школама је све озбиљнији, јер постаје део наше свакодневнице. Из тог разлога и Скупштина Војводине при кабинету Председника је формирала радну групу која се састоји од педагога, психолога и правника који раде на предлогу законске регулативе у овој области, истакао је Костреш. Недостатак овог састанка је била што је допис о састанку указивао на другачије тачке дневног реда него које су одржане.

Наши школски Парламент је активирао акцију за новинарску секцију, те се на нашим састанцима, који се одржавају средом после шестог часа, расправља углавном о проблемима ученика и тежи се активирају ученика у проблеме школе, подстицају да се учествује у пројектима школе. Чланови школског парламента такође присуствују седницама Наставничког већа.

О раду путкарског позоришта...

Путкарско позориште је отворило своју сезону 13. септембра ове године представом "Три прасета", коју је режирао Цветин Аничић. Смештено у просторије старе градске штампарије, од почетка напредује. Томе сведочи и велики број представа на репертоару овог позоришта: "Три прасета", "Царево ново одело", "Уставана лепотица", "Бајка о бојама", "Бајка о Сунцу", "Црвенака", "Цвеће мале Иде", "Снежана и седам патуљака", "Ружно паче" и "Чаролија у фабрици играчака". Углавном су све ово живе путкарске представе, а у некима је радња приказана сенкама. Цветин Аничић је својим представама успео да модернизује класичне бајке Андерсена, и да их приближи деци различитих узраса. У путкарском позоришту учествују глумци аматерског позоришта "Бранислав Нушић", ученици Гимназије, а од недавно су укључени и ученици специјалне школе "Јован Јовановић Змај". У оквиру позоришта налази се и радионица у којој се израђују лутке, од којих су неке представљене на семинару одржаваном у Шиду, у организацији КУД-а "Ђура Киш". Семинару је присуствовало тридесет учесника из Војводине, а направљене су и презентоване педесет и четири лутке. Дошли су и гости из Бугарске, луткари Дарко Ковачовски и Нада Василијева. Путкарско позориште је изводило своје представе и ван Шида, а Цветин Аничић припрема и представе мањих форми - монодраме и дводраме. О томе и осталим активностима путкарског позоришта, више у наредним издањима.

Марта Башић I-3

О МУЗИЦИ...

"Шта слушаш?", то је једно од најчешћих питања које млади, поред "коко се зовеш?", упуњу једни другима при упознавању. Тада сврставамо особу у једну класу људи уколико слушају једну или другу врсту музике. Али шта значи питање "Шта слушаш?", да ли немаш идентитет уколико слушаш разну врсту музике, или пак обрнуто, да ли nisi довољно јак да износиш непосредно свој став, па се кријеш иза избора своје музике?

Не противим се различитим изборима музике, јер сви имамо свој укус, али мрко ми је сврставање људи, и преузимање идеала који су погрешни. Остварите јаку личност, имајте свој став, не кријте се иза маске некога ко је нешто постигао, будите ви они што постижу. И не стидите се који год да био ваш избор не стидите се јер ви само уживате. Спортска хала у Шиду била је пунा када су гостовала "Нове звезде Гранда", њихове све речи се знају, већ после другог слушања, међутим шта је узрок томе. Да ли масовно рекламирање, пуно огласа могу да наговоре не групу, већ већину младих да прихвати наметнату. Не треба то да дозволимо, да нас добра реклама наговори да изгубимо лепоту певања и заборавимо лепоту песме.

Будимо оригинални и весели, нека нам музика служи за уживавање, нека она не буде показатељ ко је какав, уживамо у ритмовима квалитета, и певајмо гласно...

Снежана Ђурић IV-3

Путујуће поруке

- Довољан је један трен да заволиш, а премало читав живот да га заборавиш...
- Живи за своје ХОЋУ, а не за туђе ТРЕБАЛО БИ, и немој да патиш за оним што немаш, већ остави друге да пате што немају тебе!
- Моје другарице, вечно смо луталице. Некада смо остављене, некад вољене, падале на трон, у сузама се купале, свашта преживеле, али другарице остала...
- Живот је као прочитан роман, а једина разлика је у томе што у роману можеш да вратиш најлепше стране, а у животу не можеш да вратиш најлепше дане...
- Не тугуј за оним што је некада било, не тежи за оним што не може бити, не страхуј због оног што ће доћи, јер знај да колико год тешко било, све ће једном проћи.
- Синоћ је град стао на мој длан. Уличне светиљке сијале су само за нас. Нас није било, али се у мом срцу будило оно што се годинама крило! А кад се светиљке угасе, кад вина не буде више, оно што се у срцу будило, разум ће да избрише и нећеш ме волети више, а срце ће куцати све тише и тише...
- У животу неке ствари пролазе, али остају сећања да буду сведоци нашег пријатељства, драго ми је што постоји и не мењај се јер сам те заволела таквог какав си.
- Лакше је заиста бити сам, него гајити илузију о неком кога смо грешком изгубили.
- Остаје ми нада да ћemo се срести, да ћe ме Бог у твоје срце унети... Памтићу твој лик и чувати га у себи, јер своје срце нудим само теби.
- Можда се некад запиташ зашто задрхтим кад те видим, зашто се твог погледа стидим. Једно је истина и она боли, али страх ме да те волим.
- Сваке ноћи једини си мој сан, молитвом за тебе започињем дан. Три пута се прекрстим и тихо се молим, јер само Бог зна колико те волим.
- Ја не знам где си... Ја не знам с' ким си... Не знам шта радиш, ни како живиш. Где са својим кораком крећеш, али знај пријатељу, да из мог срца никад изаћи нећеш!

СПОРТ У ПРВОМ ПОЛУГОДИШТУ

наша школа учествује у акцијама организације "Мултикултурализам и толеранција у Војводини". Акције између осталог подразумевају спортску манифестацију под називом "Куп толеранције". Ове године такмичење је одржано у Сремској Митровици. Нашу школу су представљали ученици одбојкашке екипе, који су чланови и одбојкашког клуба у Шиду. Остварили су веома запажене резултате, како у свом клубу, тако и на овом такмичењу. Ове године мешовита одбојкашка екипа, коју су сачињавају три мушка и три женска члана, освојила је друго место. Поред одбојке у нашој школи је изузетно популарна и кошарка. Мушки кошаркашки екипа освојила је треће место на "Купу толеранције".

Међутим сви чланови спортских екипа, навикли су да се боре за победу, теже да буду успешни не само у спорту, већ и другим аспектима својих живота. Они су примерни ученици и добри ћаци.

У другом полугодишту одржаће се такмичење у одбојци, такође планирана су и такмичења из поједињих спортова на новој општини, али о свему томе у новим бројевима "Гимназијалаца" ...

ПСИХОЛОШКА УКРШТЕНИЦА

1	2	3	4	5	6	7		10	11	13		
1 С	П	А	В	А	Т	И	8	9	2 В	И	12	X (H)
3 П	И	Р	О	Т	4		14.	А	И	Ч		15
5 О		6	Л	О	М	И	7	18	0	Н	А	
8 #	А		А	М	А		9	19	И	Ч	Ф	
11 Т	К	А	Н	И	Н	А	12	H	C	13		
14 A	15	B (v)		21	22	23	16	A	17	T	18	T K
19 +	И	Л	20	Ф	А	Л	И	Т	И	21	A T	
22 O	Б	О	С	Т	Р	А	Н	0	23	O	24	O
28		K	У	Н	T	26	A	J	27	K E	P	
28 Y	K	29	Δ		30	B P	C T	30	31	И		

ВОДОРАВНО:

- 1. Измењено стање свести
- 2. Лична заменица
- 3. Град у Србији
- 4. Врста теорије
- 5. Хемијски симбол за Кисеоник
- 6. Кршити
- 7. Лична заменица
- 8. Врста вербалног учења
- 9. Исток
- 10. 12 и 25 слово азбуке
- 11. Платно
- 12. Ауто ознака за Нови Сад
- 13. 2 иста слова
- 14. 1 слово азбуке
- 15. Волт
- 16. 5 слово азбуке
- 17. Трансфер
- 18. Ткиво (скр.)
- 19. Река у Африци
- 20. Недостајати
- 21. Аца Тошић (инци.)
- 22. Са обе стране
- 23. Кисеоник
- 24. Отава
- 25. Основач психологије
- 26. Узвик
- 27. Пас
- 28. Уједињено краљевство
- 29. 5-то слово азбуке
- 30. Категорије
- 31. Италија - ознака

УСПРАВНО:

- 1. Облик заборављања
- 2. Лудолфов број
- 3. Мера за површину
- 4. Управљач аутомобила
- 5. Најситније честице
- 6. 17-то слово азбуке
- 7. Крем друштва
- 8. Ал Торнтон (инци.)
- 9. 2 иста слова
- 10. Виши члан (скр.)
- 11. Било ко
- 12. Психолошка тен. за прикупљање података
- 13. Хемијска ознака за Водоник
- 14. Мушкирац (енг.)
- 15. Делови тела
- 16. Калањиков (ознака)
- 17. Руски физиолог и психолог
- 18. Идентични
- 19. Азот
- 20. Иван Бајић (инци.)
- 21. Факултет тех. наука (скр.)
- 22. Уметност
- 23. Нота солмизације
- 24. Новчана јед. Србије
- 25. Играчке (енг.)
- 26. Очи
- 27. Судска установа
- 28. Уједињено краљевство
- 29. Енергија
- 30. 3 слово азбуке
- 31. Трстеник

ГИМНАЗИЈАЛАЦ - лист ученика и професора Гимназије "Сава Шумановић", Шид. Уређује Редакциони колегијум: Душан Лукић, Проф. Вера Радивојков, Проф. ученици: Снежана Ђурић IV-3, Јелена Авакумовић IV-3

Технички уредник: Душан Теофиловић; Редакција: Лазе Косшића 2. Шид

Тел./факс: 022/712-529; Штампа: ГИП "ИЛИЈАNUM", Гибарачки ЈУШ бб